

🕒 November 4, 2022

Interview

Vladimir Tumanov: "The more we try to learn something, the more likely we are to remember it."

✍️ Sea Quiet

👍 Share on Facebook

🐦 Share on Twitter

👍 0

💬 0

The crisis of the past few

years has shown how interconnected the modern world is. Although some people do not accept this, humanity has abandoned the tribalism of the past and the world has turned into a complete global village.

The *Mysterious Maps* series, which started with the book **Sea Silent: Getting Lost on the Map**, continues with its third adventure, *Escape from the Fire*.

The Lower Brothers and Mariana join forces this time against an asteroid that is about to crash into Earth. What do you think about the reflection of the emphasis on “fighting together” against disasters in your books on children?

Vladimir Tumanov: Children are more vulnerable because they are small and not as experienced as adults. A sense of unity in a group of friends can provide children with the confidence they need to grow and develop. The disasters in my books are a bit of a reflection of reality... Everyone will age (Lost on the Map), ocean levels are really rising (Lost in Water), and asteroids can really damage our planet (*Escape from Fire*). On the other hand, disaster scenarios are also good opportunities for problem solving and metaphors for the challenges people will face throughout their lives.

DS: Children nowadays prefer more digital opportunities to access information. The riddles in the book, on the other hand, offer the opposite life experience to reach knowledge. How did you position the “riddles” in your mind while you were plotting these adventures?

VT: The more effort we put into learning something, the more likely we are to remember it. Obstacles on the way to accessing information make us think and focus. *Even when the characters in *Escape from the Fire* are given access to digital amenities, they still have to deal with it, as it's an old technology (CD). Also, I had to isolate my characters from the rest of the world so they could achieve success on their own. For this, they had to be isolated from digital communication. The pleasure of achieving something in difficult conditions is above all.*

DS: *In *Escape from Fire*, unlike the other books in the series, we witness the heroes meet and discover nature. You draw the attention of today's children, who are alienated from nature and distanced from nature, to this subject. Do you have a vision for the future or a message you want to convey to children and young people?*

VT: Kids these days tend to spend a lot of time in the virtual world. When my characters have to face the real world—including wilderness—a better sense of reality is created. If future generations are to overcome the damage that past generations have done to our global ecosystem, it is vital that they be aware that we are part of a living biosphere.

DS: How is your relationship with nature? Do you have the means to observe or experience it? Travel, camping, photography, hiking, etc.

VZ: I live in the Great Lakes region of North America. My family and I go kayaking on Lake Huron each year and hiking in the beautiful forests around us. I think the vastness of Canada's natural life is part of my identity. I have traveled and lived in many parts of this country. These places include the majestic Rocky Mountains, vast grasslands, and the shores of the Pacific Ocean. These experiences made me respect nature and its endless diversity. Hopefully, we can preserve the treasures around us and pass them on to future generations.

DS: After the pandemic, the inadequacy of resources to meet basic needs such as energy, food, medicine and shelter and the growing problem of asylum have become our global issues. To what extent has this urgent agenda of the world affected you? What would you like to say to children and young people about these current problems of the world?

VZ: The crisis of the past few years has shown how interconnected the modern world is. Although some people do not accept this, humanity has abandoned the tribalism of the past and the world has turned into a complete global village. These tests reveal that only through global cooperation can we find solutions to our problems. No state or nation can deal with pandemics or ecological problems alone. *Escaping the Fire* In my novel, I wanted to emphasize the common humanity of all who

11/6/22, 3:37 PM

Vladimir Tumanov: "Bir şeyi öğrenmek için ne kadar fazla çaba sarf edersek, o şeyi hatırlamamız da bir o kadar muhtemel olur." - Oggito

suffer. For example, refugees. By making Americans refugees, I wanted to imply that anyone could be in this position, and to show that it's just luck that some people become refugees and some don't. We must help those in need and remember to learn from our past. But ultimately, every disaster can be turned into an opportunity to improve our civilization. For example, mRNA vaccines. Ours is a learning species and the best students are children.

🕒 4 Kasım 2022

Söyleşi

Vladimir Tumanov: "Bir şeyi öğrenmek için ne kadar fazla çaba sarf edersek, o şeyi hatırlamamız da bir o kadar muhtemel olur."

✍ Deniz Sessiz

Facebook'ta Paylaş

Twitter'da Paylaş

👍 0

💬 0

Geçtiğimiz birkaç yıldaki kriz, modern dünyanın birbirine ne kadar bağlı olduğunu gösterdi. Bazı insanlar bunu kabul etmese de insanlık geçmişteki kabileciliği bıraktı ve dünya tam bir küresel köye dönüştü.

Deniz Sessiz: *Haritada Kaybolmak* kitabıyla başlayan *Gizemli Haritalar* dizisi, üçüncü macerası *Ateşten Kaçmak* ile devam ediyor. Alt Kardeşler ve Mariana bu sefer dünyaya çarpacak olan bir

asteroide karşı güçlerini birleştiriyorlar.

Kitaplarındaki felaketlere karşı "birlikte mücadele etme" vurgusunun çocuklardaki yansıması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Vladimir Tumanov: Çocuklar, küçük oldukları ve yetişkinler kadar deneyimli olmadıkları için daha savunmasızlar. Bir arkadaş grubundaki birlik hissi, çocuklara büyümeleri ve gelişmeleri için gerekli olan özgüveni sağlayabilir. Kitaplarımdaki felaketler, biraz da gerçekliğin yansıması... Herkes yaşlanacak (*Haritada Kaybolmak*), okyanus seviyeleri gerçekten yükseliyor (*Suda Kaybolmak*) ve asteroidler gerçekten gezegenimize zarar verebilir (*Ateşten Kaçmak*). Öte yandan, felaket senaryoları aynı zamanda problem çözmek için güzel fırsatlardır ve de insanların hayatları boyunca

karşılaşacakları zorluklar için birer metafordur.

DS: Çocuklar günümüzde bilgiye ulaşmak için daha çok dijital olanakları tercih ediyorlar. Kitaptaki bilmeceler ise bilgiye ulaşmak için tam tersi bir yaşama deneyimi sunuyor. Bu maceraları kurgularken “bilmeceler”i zihninizde nasıl konumlamıştınız?

VT: Bir şeyi öğrenmek için ne kadar fazla çaba sarf edersek, o şeyi hatırlamamız da bir o kadar muhtemel olur. Bilgiye ulaşma yolundaki engeller, bizi düşünmeye ve odaklanmaya sevk eder. *Ateşten Kaçmak*'taki karakterlere, dijital olanaklara erişim verildiğinde bile bu eski bir teknoloji (CD) olduğu için, yine de uğraşmaları gerekiyor. Ayrıca, karakterlerim başarıya kendi başlarına ulaşabilinler diye, onları dünyanın geri kalanından soyutlamam gerekti. Bunun için dijital iletişimden de soyutlanmaları şarttı. Zor koşullarda bir şeyi başarmanın verdiği haz, hepsinden üstündür.

DS: *Ateşten Kaçmak*'ta, dizinin diğer kitaplarından farklı olarak, kahramanların doğayla tanışmalarına, onu keşfetmelerine tanık oluyoruz. Doğaya yabancılaşan, doğadan uzaklaştırılan günümüz çocuklarının dikkatini özellikle bu konuya çekiyorsunuz. Gelecekle ilgili bir öngörünüz ya da çocuklara ve gençlere iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

VT: Günümüzde çocuklar sanal dünyada çok fazla zaman geçirmeye meyilliler. Karakterlerim gerçek dünyayla yüzleşmek zorunda kaldıklarında -buna vahşi doğa da dahil- daha iyi bir gerçeklik algısı oluşuyor. Eğer gelecek nesiller, geçmiş nesillerin

küresel ekosistemimize verdiği zararın üstesinden geleceklerse, yaşayan bir biyosferin parçası olduğumuzun farkında olmaları hayati önem taşıyor.

DS: Sizin doğayla ilişkiniz nasıldır? Onu gözlemlemek ya da deneyimlemek için araçlarınız var mı? Gezi, kamp, fotoğraf, yürüyüş, vb.

VZ: Kuzey Amerika'daki Büyük Göller bölgesinde yaşıyorum. Ailemle birlikte her yıl Huron Gölü'nde kano sporu yapar ve çevremizdeki güzel ormanlarda doğa yürüyüşü yaparız. Bence, Kanada'nın doğal yaşamının enginliği, benim kimliğimin bir parçası. Bu ülkenin birçok yerine seyahat ettim ve oralarda yaşadım. Bu yerlere görkemli Rocky Dağları, uçsuz bucaksız çayırlıklar ve Pasifik Okyanusu'nun kıyısı da dahil. Bu deneyimler, doğaya ve onun sonsuz çeşitliliğine saygı duymamı sağladı. Umarım, çevremizdeki hazineleri koruyabilir ve onları gelecek nesillere aktarabiliriz.

DS: Pandemiden sonra enerji, gıda, ilaç, barınma gibi temel ihtiyaçların giderilmesinde kaynakların yetersizliği ve giderek artan sığınmacılık sorunu küresel meselelerimiz haline geldi. Dünyanın bu acil gündemi sizi ne derecede etkiledi? Çocuklara ve gençlere dünyanın bu güncel sorunlarıyla ilgili neler söylemek istersiniz?

VZ: Geçtiğimiz birkaç yıldaki kriz, modern dünyanın birbirine ne kadar bağlı olduğunu gösterdi. Bazı insanlar bunu kabul etmese de insanlık geçmişteki kabileciliği bıraktı ve dünya tam bir küresel köye dönüştü. Bu sınavlar, yalnızca küresel işbirliğiyle sorunlarımıza çözüm bulabileceğimizi gözler önüne seriyor. Hiçbir devlet ya da millet,

pandemilerle ya da ekolojik problemlerle tek başına başa çıkamaz. *Ateşten Kaçmak* adlı romanımda, acı çeken herkesin ortak insanîyetini vurgulamak istedim. Örneğin, mülteciler. Amerikalıları mülteci yaparak, herkesin bu konumda olabileceğini ima etmek ve bazı insanlar mülteci olurken, bazılarının olmamasının sadece şans olduğunu göstermek istedim. İhtiyacı olanlara yardım etmeli ve geçmişimizden ders almayı unutmamalıyız. Ama nihayetinde, her felaket, uygarlığımızı geliştirmek için bir fırsata dönüştürülebilir. Örneğin, mRNA aşılı. Bizimki öğrenen bir tür ve en iyi öğrenciler de çocuklar.